

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 98

CLEVELAND, OHIO, TUESDAY MORNING, APRIL 27TH, 1937

LETO XL — VOL. XL.

Na smrtni postelji

Cleveland.—58 let stara Mrs. Ana Klin je včeraj s težavo odprla svoje trudne oči. Pred seboj je zagledala svojega 27 let starega sina Andreja. "Kaj imaš na rokah?" ga je vprašala s slabotnim glasom. Z grozo je mati dognala, da je njen sin vzklenjen. Mati Andreja Klina, 2960 E. 84th St., je že dolgo časa bolehalo in včeraj se ji je približala smrtna ura. Svoji hčeri je povedala, da bi pred smrtjo še enkrat rada videla svojega sina Andreja, o katerem ni slišala že dva meseca. Andrej je bil aretiran 1. marca radi roparije. Odtodaj je bil zaprt v okrajnem zaporu, kjer je čakal sodne obravnave. Njegova sestra je naprosila šerifa, da so brata pripeljali k umirajoči materi, kar je šerif O'Donnell tudi dovolil. "Sin moj!" je vzdihnila mati s težavo, "kakšnega te vidim pred seboj? Kaj si naredil?" Ko so ji povedali, da je bil sin prijet radi ropa, ga je mati z dvignjenimi rokami prosila, da se v bodoče poboljša. Sin je pokleknil pred bolniško posteljo svoje matere in naredil svečano obljubo, nakar je mati z nasmehljajem na licu umrla.

Katoliška dobrodelnost

V vseh 268 katoliških cerkvah clevelandске škofije se je zadnje nedeljo pebralo pismo škofa Most Rev. Joseph Schrembsa glede prispevkov katoličanov za katoliške dobrodelne zavode. Medtem je pa šlo včeraj na delo 12.500 izbranih katoličanov, ki bodo pobirali prispevke. Pričakuje se, da bo zbirka znesla \$500,000. Katoliška cerkev podpira in vodi številne dobrodelne zavode v škofiji, sirotišnice, bolnišnice in druge zavode. Vse to podpirajo katoličani sami s svojimi lastnimi prispevki in tako skrbijo za svoje sirote in onemogle, ne da bi kaj debivali od države. Gotovo se bodo tudi naši Slovenci dobro odzvali s prispevki, vsak po svojih močeh.

Obtoženi odvetnik

Odvetniška zbornica v Clevelandu je vložila proti odvetniku De Cumbe obtožbo radi nepoštenega obnašanja in zahteva, da se De Cumbe odzdravi odvetništvo. De Cumbe je dobil od več klientov denar, da bi plačal davke, katerih pa nikdar plačal ni. Nekemu policistu je vzel \$50, češ, da mu bo preskrbel višji urad pri policiji, dočim mu je dal neki ognjegasec \$300, da bi mu zopet preskrbel delo, katero je zgubil radi pijanosti. De Cumbe je pa denar enostavno spravil v svoj žep in ničesar naredil.

Zdravnik šel v smrt

Jako dobro poznani clevelandski specialist za notranje bolezni dr. Julius Selman, star 44 let, je preteklo soboto skočil iz 9. nadstropja Fenway Hall hotela na tlak in obležal mrtev. Zdravnik se je šele 21. marca poročil z znano lepoticom. Kaj je slavnega zdravnika gnalo v smrt, ni mogoče povedati, ker ni zapustil nobenega pisanja. Žena je pripovedovala, da je bil mož včasih zelo otožen.

Škof O'Reilly zbolel

Škof Thomas O'Reilly v Scranton, bivši kancler katoliške clevelandске škofije, je nevarno zbolel. Boje se za njegovo življenje.

Zanimive vesti iz življenja ameriških Slovencev po naših slovenskih naselbinah

Dne 22. maja ob času redne 11. konvencije SNPJ v Clevelandu bo National Broadcasting Co. oddajala poseben program pesmi in govorov. Kot trdi "Prosveta" bodo nastopili vsi slovenski zbori tedaj na radiu, kar seveda ni pravilno, ker osem katoliških pevskih zborov gotovo ne bo nastopilo. Sicer pa: upamo, da bo radio program izborn.

V bolnišnici v Pittsburghu je umrl rojak Joseph Ambrožič, star 65 let, doma iz Črnomlja v Beli Krajini. Tu ne zapuša nobenih sorodnikov.

"Prosveta" prinaša v svoji številki z dne 21. aprila skrajno pobalinsko napisan uredniški članek na katoliškega delavca v Clevelandu, Mr. Matt Tekavca. V uredniškem članku mrgoli skrajno nedostojnih izrazov na slovenskega delavca, ki je poznan v Clevelandu kot eden najboljših agilnih društvenih in narod-

Zvezna vlada poroča o ugodnem gospodarskem in trgovskem stanju. Točno plačevanje davkov je dokaz za prosperiteto

Washington, 26. aprila. Vodstvo Federalnega rezervnega bančnega sistema je podalo večeraj deželi pestro sliko, ki kaže, kako si je Amerika opomogla tekom zadnjih dveh let in se je prosperiteta zopet vrnila v deželo.

Najboljši dokaz, da so časi ugodni, je točno plačevanje davkov. Samo zvezna vlada dobiva letno več en tisoč milijonov dolarjev v davkih kot jih je dobivala pred tremi leti. Pa tudi posamezne države poročajo enako.

Razven da se niso vršili veliki štrajki v avtni industriji tekom prvih mesecev letošnjega leta, bi bil položaj perfekten.

Plače so se zvišale v vseh industrijah. Edino, kar vladi ni po volji, ker privatne industrije ne jemljejo delavcev dovolj hitro na delo. Če bi znale privatne industrije urediti svoj položaj, bi bilo danes najmanj 4,000,000 delavcev več na delu.

Poročilo pravi nadalje: Pre-

Ubil tri v družini

Iz Portsmouth, Ohio, se poroča, da je včeraj komaj 22 let star natak John Owens ubil svojo ženo, svojo taččo in svaka, težko ranil svojega tasta in nekoga sosedo, nakar je vzel strup in umrl. Svojo tri leta staro hčerko je pustil v miru. Pozneje je jokaje pripovedoval: "Papa je ubil mamo in staro mamo." Vzrok strašnega umora in samomora je bilo ljubezensko razmerje med Owensom in med neko strežajko v gostilni. Žena je Owensa večkrat svarila, da pušči strežajko. Owens je umrl v sobi svoje ljubice.

Prestala operacijo

V Charity bolnici je srečno prestala operacijo Mrs. Lucille Smolič, 1095 E. 64th St. Obiski so dovoljeni, vsak tork, petek in nedeljo od 2. do 4. popoldne in od 7. do 8. zvečer. Nahaja se v sobi št. 223.

Zadušnica

Za pokojno Frances Čoš se bo v sredo ob 7. uri zjutraj brala sv. maša v cerkvi sv. Vida ob priliki 30-dnevnice njene smrti. Prijatelji ranjke so prijazno vabljeni.

nih delavcev. Odkod tako brezmejno sovraštvo napram slovenskemu delavcu od strani urednika "Prosvete." Menda od tedaj, odkar se je urednik Molek odpovedal socialistični stranki, saj so socialisti bolj dostojni kot pa poturice, ki prevladujejo pri "Prosveti" in blatijo svoje lastne člane. Tako sramotilnih napadov pač ni zmožen napisati noben drug slovenski urednik, kot Molek, in čas je, da ga članstvo odstrani iz uredništva.

Pri delu se je zgrudil rojak Valentin Čampa v Evelethu, Minn. Ko so ga pripeljali na dom je bil že mrtev. Bil je star naseljenec v Minnesoti, doma iz vasi Gora pri Sodražici. Ranjki zapuša veliko družino.

V Park City, Utah, je umrl rojak Joe Kikol, doma iz vasi Udje pri Grosupljem. Star je bil 62 let. V domovini zapuša družino.

mogarska industrija je danes v sijajnem položaju. Plače premogarjev so se zvišale in naročila za premog so letos 30 odstotkov večja kot so bila lanske leto.

Zlasti si je opomogla jeklarska industrija, ki je danes zaposlena do 90 odstotkov svoje zmoglosti. Avtomobilov se izdeluje približno 100,000 več na mesec kot je pa znašal izdelek v letu 1933 ali 1934.

Lesna industrija je nemudoma oživela. Pridelek bombaža je bil v marcu večji kot kdaj prej. Banke imajo večje svote denarja kot ga potrebujejo za posojila. Vzrok je, ker se posojila danes ne dajejo na tako liberalen način kot pred depresijo.

Industrije, ki izdelujejo električne ledenice, radio aparate, električne peči in električne pralne stroje poročajo, da niso bile še nikdar tako zaposlene kot so letos. Naročil niti sproti izdelovati ne morejo.

Proti višjim davkom

Zveza lastnikov hiš v Clevelandu je izjavila, da bo protestirala in se borila proti zvišanju davkom, katere namerava vpe-ljati mestna vlada. Župan Burton namerava predlagati, da se bodo davki zvišali za skoro 8 centov od \$100.00 davčne vrednosti. Zveza hišnih lastnikov trdi, da ima mesto dovolj denarja na razpolago, da ljudje bolj plačujejo davke in če bi mestna vlada nekoliko bolj hranila, bi lahko shajala s tem denarjem, ki ga ima sedaj na razpolago.

In vse zastoj

Štirje roparji so prišli sinoči okoli 10. ure v urad Sheets Elevator Co. na 6529 Broadway. Zvezali so žensko čistilko in nočnega stražnika, nakar so začeli vrtnati železno bagajno. Vrtali so ravno eno uro, predno so blagajno odprli, toda bila je prazna, nakar so banditi pobegnili.

Bombe in bingo

Bingo igro so igrali v gostilni na 11807 Buckeye Rd., ko je nekdo zagnal v prostore plinsko bombo. 75 gostov je hitro zapustilo prostore. Bombo je bajje zagnal neki odslovljeni natak.

Ni verjel v peklo

Houston, Texas, 26. aprila. J. O. Banta, ki ni verjel v peklo in v neumrjnost človeške duše, se je danes mrtev zgrudil na tla v trenutku, ko bi imel nastopiti versko debato z Rev. John O'Dowdom. Banta je dospel v cerkevno dvorano, kjer je bilo že zbranih 200 oseb, da poslušajo zanimivo debato. Ko je Banta odprl usta, da bi začel z zanikanjem pekla in človeške duše, ga je nenadoma nekakšna sila udarila v prsni koš in ga vrnila na tla. Debata se seveda ni vršila, le duhoven je izjavil, da bo moral Banta sedaj debatirati z Bogom!

Johnstownu in okolici preti nova poplava

Pittsburgh, Pa., 26. aprila. Zapadni Pennsylvaniji preti silovit povodenj, kakoršnega niso imeli tam že dolgo vrsto let. Skoro vse reke in potoki so radi neprestanega deževja, ki pada že 6 dni, silno narastle. V mnogih krajih so že poškodovane železniške proge. Dva železničarja sta bila včeraj ubita, ko sta pazila na prago in se je zemlja nepričakovano pod njima vdrla. Največja nevarnost pa preti mestu Johnstownu, ki je bilo tekom zadnjih štirih let že dvakrat tako silno prizadeto radi poplave. Stony Creek je zapustil svojo strugo in se razlil po okolici. Ves promet v Valley Pike dolini je moral prenehati. Še stoji voda po nekaterih mestnih ulicah Johnstowna po dva čevlja visoko. Stotine prebivalcev je že pobegnilo v višje kraje. Pittsburghu preti enaka nevarnost.

Ženske in moški

St. Louis, Mo., 25. aprila. Dr. John W. Williams je imel včeraj zanimivo predavanje pred zbornico ameriških zdravnikov. Dokazal je z dobrimi podatki, da so ameriške ženske dvakrat več bolne kot moški, toda kljub boleznim živijo ameriške ženske povprečno dalj časa kot moški. Dr. Williams je povedal, da so ženske tančice v telesnem sestavu bolj močne kot pa v moških telesih in torej ženske laglje prenesejo bolezen kot moški.

Farmer bo vodil svoj lastni pogreb

Danville, Indiana, 26. aprila. Wade Millman, 88 let star farmar v tem mestu, je včeraj naznanil, da bo vodil svoj lastni pogreb. Rekel je, da bo šel v cerkev in na pričnični govoril pogrebni govor za sebe. "In to ne bo pridiga," je rekel farmar, "pač pa navaden govor, iz katerega se bo marsikdo lahko kaj naučil." Farmar si je dal napraviti tudi krsto iz močnega hrasta, katerega je sam posekal v svojem gozdu. Izbral si je tudi šest nosilcev krste, katerim je plačal po \$5.00. Noben pogrebnik ne sme blizu, kadar bo on umrl. Millman je dal postaviti tudi spominsko ploščo nad svojim bodočim grobom. Žena je protestirala radi krste v hiši in mož jo je moral priti v šrambo nekemu soesdu. Millman se je poročil pred 11. leti. Prej je bil vse življenje sramec. Svojo ženo je vzel, ker mu je dolgovala \$600.00. "Tako sem najbolje dobil vrnjen dolg," se je izjavil farmar.

Štiri stare uradnice so tekom let kradle v zvezni blagajni. Končno so se vjele v pas

Washington, 26. aprila. Štiri stare ženske uslužbenke v zakladnici Zedinjenih držav so večeraj bile odpeljane v zapor. Spotoma so stare ženske glasno jokale.

Ženske so bile uslužbene dolgo vrsto let v uradu, kjer se šteje denar. Kot se je sedaj dokazalo, so uslužbenke kradle dolgo vrsto let. Višji uradniki so vedeli, da primanjkuje denar, toda nikakor niso mogli priti tatom na sled.

Urad, kjer so bile ženske uslužbene, ima vsa zamrežena okna, pri vsakih vratih se nahaja uniformiran stražnik, takoj zraven je urad, kjer je bilo vedno več tajnih agentov, toda kljub temu je ženski kvartet skoro nemoteno kradel.

Tajni agenti so končno začeli zaznamovati bankovce, in te bankovce so dobili pri omenjenih ženskah kot dokaz njih krivde.

"Pametne" so bile ženske v toliko, da niso kradle na debelo, pač pa so le od časa do časa iz-

mahnile kak bankovec, in to je bil tudi vzrok, da jim dolgo vrsto let niso mogli priti do živga.

Najbrž niti pred sodnika ne bodo prišle, kajti ukradena svota ni visoka, in poleg tega oblasti upoštevajo njih dober rekord v dolgoletni službi.

Ženske so bile zaposlene v veliki sobani, kjer se je štel denar, katerega so pošiljale banke, da se denar zamenja, ker je bil že obrabljen.

Ti bankovci so bili vselej po 1,000 skupaj. Toda včasih se tudi banke zmotijo. Namesto tisoč dolarskih bankovcev jih je bilo le 999, ali pa včasih 1001 ali 1002. Ko so ženske preštele denar in pronašale, da je preveč denarja v enem paketu, so odvisni denar obdržale za sebe.

Toda banke pazijo na denar, in pomota pride prej ali slej na dan. Mnogo pritožb je dospelo v zvezno zakladnico in višji uradniki so postali pozorni. Zaznamovali so več bankovcev v paketih, katere so ženske pozneje ukradle.

Novi štrajki v Michiganu

Detroit, 26. aprila. V državi Michigan so v ponedeljek izbruhnili zopet štirje novi štrajki, katere vodijo voditelji od United Automobile Workers unije. Dva štrajka nista v zvezi z avtomobilsko industrijo. 300 delavcev je obsedelo v tovarni Parke Davis Co., kjer se izdelujejo lekarniške potrebščine. V tovarni je vsega skupaj zaposlenih 2,400 ljudi. V Saginaw, Mich., je zaštrajkalo 700 delavcev v tovarni Baker-Perkins Co., kjer izdelujejo stroje za pekarno. Ob istem času so zaštrajkali delavci v Saginaw toplotnici in v tovarni General Motors korporacije.

Harry L. Davis

Bivši governor in večkrat župan Harry L. Davis namerava letos zopet v politično kampanjo in bo skoro gotovo kandidiral proti sedanjemu županu Burtonu. Če bi se pa Davis znal zadnji trenutek premisliti, toda bo postavil na polje svojega kandidata. Burton se je Davisu silno zameril, ker je pometal Burton prijatelje Davisa iz mestnih uradov. Davis mu je za to obljubil bridko maščevanje.

Gasolinski davek

Država Ohio je tretja država v Zed. državah, kjer se pobira največji gasolinski davek. Avtomobilisti so plačali v državi Ohio lansko leto nič manj kot \$43,450,000 gasolinskega davka. Prebivalci države New York so plačali \$55,700,000, toda pomisliti je, da je v državi New York skoro še enkrat toliko ljudi kot v državi Ohio. Na drugem mestu glede gasolinskega davka je država Pennsylvanija, ki je dobila lansko leto \$49,000,000 gasolinskega davka.

Za kulturni vrt

Vsa poljska pevka društva v Clevelandu, katerih je 28, priredijo v nedeljo 2. maja ogromen pevski koncert v Poljski narodni dvorani na Broadway in Forman Ave. Čisti dohodki te prireditve so namenjeni za Poljski kulturni vrt. Pričakuje se rekordne udeležbe. Nekaj takega bi se lahko priredilo tudi med nami Slovenci v Clevelandu. Nekoliko bolje je in narodnega ponosa je potrebno.

Čizlerji pri relifu

Harry Berkovitz je bil v soboto aretiran in obtožen, da je sleparil relifno komisijo. Berkovitz, ki stanuje na 3381 E. 146th St., je bil obtožen, da je dobil tekom zadnjih štirih let \$2,500 od relifne komisije za podporo svoje družine, dasi je ves ta čas delal kot kuhar v restavrantu in je redno služil \$35 na teden. Kako je bilo mogoče, da je štiri leta dobival podporo, ne da bi mu relifna komisija prišla na sled, nihče ne ve. Kot izjavlja vodstvo relifne komisije bo v kratkem aretiranih še nadaljnih 500 oseb, proti katerim imajo dokaze, da so "čizlali" relifno komisijo. Najmanj \$150,000 je bilo izplačanih tekom zadnjih štirih let tem čizlerjem, ki so ves čas imeli dober zaslužek pri tem pa sleparili davkoplačevalce. Kazen za te sleparje je \$100 za vsak slučaj sleparije in 60 dni zavora za vsak slučaj. Berkovitz bo lahko obsojen v tri leta zavora in v globo \$2,000.

Iz delavskih krogov

Unijski voditelji v Lewiston, država Maine, so imeli včeraj masno zborovanje kljub sodnijski prepovedi. Unijski voditelji so izjavili, da je ameriška ustava, ki dovoljuje javne shode vsakomur, več kot pa en navaden sodnik. V Lewiston in okolici se vsi štrajki že 2 meseca v 17 različnih tovarnah in je 6,400 delavcev na štrajku. — V Pittsburghu, Pa., se je včeraj vršilo drugo zbiranje delavcev, ki so zaposleni pri Westinghouse Electric Co. Teh delavcev je 17,000. Na zborovanju so zahtevali, da se prizna njih C. I. O. unija kot edina zastopnica delavcev za vsa posredovanja. — Iz Knoxville, Tenn., se poroča, da je 7,000 premogarjev v dotičnem okraju zavrnilo ponudbo kompanij za izbojšane plače. Kompanije so obljubile komaj 2 centa in pol na uro več. Premogariji zahtevajo 10c več na uro.

Vedno več šolskih deklet kadi v šolah

New York, 26. aprila. Glasom poročila American Physical Education Association se je kadenje med šolskimi dekleti zvišalo od leta 1930 od 43 odstotkov na 70 odstotkov. Danes se že skoro ne dobi šolskega dekleta, ki ne bi imelo v svoji torbici žepenke in cigarete. Vzrok za kajenje so: kurioznost, prijateljice tudi kadijo, veselje gledati oblake dima, itd. Kot se je izjavil vodja omenjene zveze so dekleta, ki ne kadijo, boljše učenke na vseh poljih, kot pa dekleta, ki kadijo. Toda pristavil je, da je najboljši učenec v Wellesley kolegiju kadilec, pa tudi najboljši atlet kadil.

Josip Sitar umrl

V Jolietu, Ill., je preminul preteklo nedeljo eden ameriških pionirjev, bivši trgovec Josip Sitar, star 61 let. Pokojnik je bil doma iz Toplice pri Novem mestu. Zapuša soprogo, sina in tri hčere. Pred leti je imel več uradov pri K. S. K. Jednoti in je bil več let tudi glavni predsednik KSKJ. Bodi mu ohranjen blag spomin! Poroča se nam še nadalje brzojavnim potom iz Jolietu, da se pogreb blagopokojnega Sitarja vrši v sredo zjutraj ob 10. uri.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

1117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto, \$5.50; pol leta, \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$8.00.
Posamezna številka, 3 cents.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$8.00 per year. Single copies, 3 cents.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers.

Entered as second class matter January 5th, 1930, at the Post Office at Cleveland, Ohio under the Act of March 3d, 1879.

No. 83

No. 98, Tues., April 27, 1937

Hiše v oblakih

Mnogo dobrih ljudi v Zedinjenih državah je zadnja leta uporabilo mnogo koristnega časa, ko so celo pozno v noč študirali, kako naj spremenijo to našo svobodno Ameriko v pravo utopijo — ko ljudem drugoga ne bo treba delati kot dobivati od zvezne vlade dvakrat na mesec čke, starejši ljudje pa starostno pokojnino, in tako bi mi vsi elegantno živeli v miru, sreči in zadovoljnosti od pridelkov bogate dežele in od ogromne blagajne Zedinjenih držav.

Pokojni senator Huey Long si je pridobil precej dvomljive slave in mnogo pristašev, ko je pridigal okoli, da lahko postane sleherni Amerikanec kralj sam za sebe s tem, da se bogatinom zapleni vse njih premoženje.

Roparji, kidnapirji, umetniki roparskih vlovov in navadni zločinci, vsi so skušali vpeljati enake metode, preživljanja. Edina razlika med idejami Huey Longa in med roparjem je bil ta, da vas ropar z revolverjem v roki prisili, da mu izročite svoj zaslužen denar, Huey Long vas je pa hotel prisiliti k temu z barbarsko postavo.

Drugi v vrsti je bil stari doktor Townsend, ki je sanjal, da naj dobiva sleherni oseba v Zedinjenih državah po \$200 na mesec, kadar doseže starost 65 let, in to pod pogojem, da tekom tridesetih dni zapravi ta denar. Nič dela, nič skrbi, samo zapravljanje, jed in pijača in postelj, pa bi živeli kot angeli pri sv. Petru v nebesih.

Dr. Townsend je nameraval dobiti ta denar od takozvanega prodajnega davka. Vsak predmet bi bil tako visoko obdavčen, da bi davki znašali mnogo več kot pa je vrednost izdelanega predmeta.

Nihče ni pomislil, da bi morala vlada Zed. držav po načrtih dr. Townsenda potrošiti vsak mesec \$1,440,000,000, ali letno \$16,800,000,000, da bi mogla plačevati to pokojnino. To je parkrat več, kot pa veljajo vse lokalne, okrajne, državne uprave in zvezna administracija. Dr. Townsend je prestar, da bi sploh na kaj takega mislil.

In dr. Townsend poleg tega nikdar ni govoril o delavcu, ki ni še star 65 let in ki je komaj zmožen kupovati si vsakdanji živež in potrebščine, kako bi tak delavec plačeval strahoviti prodajni davek, ko ljudje že danes mrmrajo, ko morajo plačevati le 3 odstotke prodajnega davka, dočim bi znašal prodajni davek po načrtu dr. Townsenda celih 50 odstotkov vrednosti predmeta.

Tretji utopisti so socialisti in komunisti, ki upajo, da nam prinesejo Utopijo s tem, da uničijo pravico državljanov lastovati svoje lastno premoženje. Oni bi odpravili zlo, ki povzroča, da imajo nekateri preveč, drugi premalo s tem, da naredi iz vsakega državljana siromaka. Seveda, socialisti se tolažijo, da bi se to polagoma zgodilo postavnim putem, dočim komunisti dobro ve, kaj lahko to povzroči, ako zagazi do kolen v kri svojega bližnjega v krvavi revoluciji.

Vsak količkar razumen človek v Zedinjenih državah mora vedeti, da imamo med seboj zla, katera morajo biti odpravljena, gotovi pogreški v naši socialni zgradbi so, ki se morajo nemudoma popraviti, toda težava z rdečimi reformatorji je ta, da sistem, ki nam ga oni nudijo je tisočkrat slabši, kot ga imamo danes.

Starostna pokojnina že prihaja, za večjo socialno varnost se je izjavila sedanja administracija, za boljšo razdelitev bogastva bo skrbela vlada. Vse to je na programu in se tudi tozadevno deluje z lepim uspehom, toda kar naenkrat ne bo med nami, kajti zla so pregloboko vkoreninjena, tako da imajo ogromno borbo z njimi ne samo resni in razumni ljudje, pač pa ves narod.

Razredno sovraštvo, pasja logika, fanatizem, ubijanje demokracije ne bo izboljšalo, pač pa poslabšalo svet. Narod sam gleda in se bori, da si izboljša življenje, toda nikdar ne bo to življenje izboljšano po rdečih fanatikih in zelotih, ki gradijo gradove v oblakih, ki se predstavljajo ljudem kot jagnjeta v volčjih kožuhih.

Kaj pravite!

Iz treh clelandskih kongresnih distriktov nameravajo narediti štiri. Če se izvrši po nameravanem načrtu, bo ostal naš kongresnik Sweeney na dlici, ker bo moral kandidirati na zapadni strani mesta in tam nima prav nobenega "čenča."

Take novice še nismo beležili zadnjih 50 let kot je ta. Dr. Jim Seliskar je namreč oni dan dobil poziv od jugoslovanske vlade, da pride takoj na orožne vaje. Bajgali, taka čast! Poziv ne poroča, h kateremu polku naj se dohtar prijavi, ali na suhem ali na morju. Well, doktor je poklical konzula g. Cerrezina in se potom njega zahvalil jugoslovanski vladi za to izredno pozornost, obenem pa izrazil obžalovanje, da mu nikakor ni moglo priti na vafenibungo in da mu naj kralj Peter radi tega oprost.

Ko je oni dan Clelandska delavska federacija odglasovala, da ne bo podpirala župana Burtona za ponovno izvolitev, je Press prinesla to z jako majhnimi črkami. Seve, pozabiti se ne sme, da je Press postavila Burtona na županski stolček, ki je bil pred izvolitvijo strašno neodvisen, takoj potem je pa pokazal svoje politične bodice.

BESEDA IZ NARODA

Delo v kulturnem vrtu

Cleveland, O.—Čas se hitro pomiče naprej. Kulturni vrtovi so v svojem delu malo zaostali z delom. Delalo se je le toliko, da se ni popolnoma prestalo z delom. Ta presledek z delom je nastal radi finančnih razmer. Denarja je bilo zmanjkalo in treba je bilo čakati, da so v Washingtonu odobrili ponovno vsoto, s katero se bo delo v kulturnih vrtovih, v našem in drugih, lahko dovršilo.

Denar se je odobrilo za naš in druge kulturne vrtove ter se ga izročilo mestu, ki ima skrbeti, da preišče, če ima vsaka narodnost pripravljeno tudi svoj delež. V ta namen so bili pozvani vsi centralni odbori kulturnih vrtov, da se izkažejo z denarjem, ki je bil nabran od naroda v ta namen. V četrtek 22. aprila sva bila pozvana z našo blaginčarico, Mrs. Marion Kuhar, da pokazeva našo finančno. Ker je imela Mrs. Kuhar s seboj vse knjige, vse prejemnice in vrnjene čke od plačilnih računov, je bila naša zadeva kmalu v redu. Dali so nama proračun za okroglih sedem tisoč in pet sto dolarjev, to je kvota, ki pripade za naš kulturni vrt, da jo doloži k vladnemu denarju. Kar zabeležo je naju, ko sva zaslila ta velik račun. Protestirala sva, ker nam je bilo v začetku rečeno, da smo dolžni plačati samo to, kar bomo potrošili za spomenike in za grmičje. Za grmičje je znašal proračun \$3,500 in na to smo že plačali \$500.

Potem so bili mestni uradniki bolj popustljivi in so začeli črtati razne postavke njih proračuna in zahteve naprav nam. Obljubili so, da bodo v par dneh stvar natančneje preiskali in nam sporočili. Drugi dan na seji, ki se je vršila v županovi sobi, je poročal Mr. Newman, da so zadevo našega vrta preiskali in da je pravično tako, kot sva midva z Mrs. Kuhar poročala. S tem je rečeno, da bo naš kulturni vrt končno le dogotovljen z denarjem, ki ga je prispevala vlada in kar smo že prispevali mi za material, izvemši seveda oni račun za nasade, grmičje in rože, kar znaša nad tri tisoč dolarjev in na kar smo že plačali \$500.

Ako sledite ameriškem časopisu, vidite, da vsi narodi prirejajo posebne kolekte za kulturne vrtove, nekateri le po hišah, drugi na banketih itd. Nič se ne ustrašite. Ideja kulturnih vrtov je tako velika, da presega vse naše žrtve. Kulturni vrtovi v Clevelandu bodo nekaj tako važnega, da se bo o njih pisalo ne samo v Ameriki, ampak po vsem svetu. Te kulturne vrtove bodo hodili gledat od vseh krajev Amerike. Ti kulturni vrtovi bodo pravi muzeji na prostem. Iz enega se bo šlo v drugega in vsakega obiskovalca bo vzel več časa, če si bo hotel vse natančno ogledati in preštudirati vsako narodnost posebej. Že to, kar je sedaj, je več nego smo pričakovali in kaj bo šele, ko bo dogotovljeno.

Na seji v mestni hiši zadnji petek se je ukrepalo, kako bi narodnosti prišle do financ, ki jih potrebujejo za izgotovitev svojih vrtov. Razmotrili in ugotovili smo kot to delamo na naših sejah. Eden sporoča: Mi smo napravili na slavnostnem banketu \$800. Mrs. Mokris, ki je zastopnica Slovakov in obenem tudi gl. tajnica Lige kulturnih vrtov, je povedala, da je naredila kampanjo na njih trgovce in pogrebne in je dobila samo od šestih po \$100 od vsakega, skupaj \$600. Vsak je poročal, kako dela njegov narod za to kampanjo.

V namenu, da se zgotovi delo in se doseže naša kvota, naj slu-

ži tehle par vrstic. Rojaki od blizu in daleč, slišali ste o kulturnih vrtovih veliko. Mogoče vas že kar jezi, ko še kolektamo in prosjčimo zanje. Toda nič se ne jezite. Mnogi ste svoje že naredili. Odbor ne želi, da bi dali samo eni. Nas Slovencev je dovolj, da to stvar izvršimo za igračo, če imamo le dobro voljo. Poleg tega imamo pa še brate Srbe, ki so svoj delež že skoro dopolnili. Če bi se pa oglašili še bratje Hrvati, ki so tudi všeti kot Jugoslavlani v tem našem vrtu, bo to naravnost igrača.

Odbor kulturnih vrtov želi, da bi bilo več darovalcev, četudi so darovi manjši, ker tako je večji del naroda zainteresiran. Kakor ste že zgorej slišali, bodo ti kulturni vrtovi sloveli po širnem svetu in jih bodo hodili gledat vsi, ki obiščejo Cleveland. Nešteto konvencij se vsako leto vrši v Clevelandu in ti kulturni vrtovi bo ena prvih znamenitosti, ki jo bodo hoteli pokazati delegatom. In tako se bo slava naših kulturnih vrtov širila med ljudmi širom dežele in kdor še ni poznal te ali one narodnosti v Ameriki, jo bo spoznal, ko jo bo videl zastopano v teh kulturnih vrtovih po svojih spomenikih in drugih znamenitostih v kulturnem vrtu.

Glede našega kulturnega vrta poudarjam tole. Ali ni to veliko in pomembno, da stoje v našem kulturnem vrtu že trije spomeniki: Baragov, Cankarjev in Gregorčičev poleg Njogoša, ki pripada srbski narodnosti? S tem pa se ni rečeno, da bodo stali v vrtu samo ti spomeniki. V vrtu je prostora še za 6 do 8 spomenikov, katere bomo od časa do časa postavili. Prvi, katerega pričakujemo, da bo stal spomenik hrvatskega škofa Strossmayerja, če se bodo Hrvati odzvali. Prostor je že odločen, treba je samo prispevka od njih strani.

Odbor jugoslovanskega kulturnega vrta se že pripravlja več mesecev, da izda spominsko knjigo, v kateri bodo označena imena vseh, ki bodo darovali en dolar ali več. V tej knjigi bo mnogo slik ter zgodovina našega kulturnega vrta. Ta knjiga bo zadnja izdaja o postanku in izvršitvi kulturnega vrta. Kdor bi daroval \$3.00 ali več, bo dobil to knjigo zastonj. Kdor je že daroval en dolar in daruje zdaj še dva, bo tudi dobil knjigo zastonj. Za darovatelja po \$25.00 ali več, bo odbor napravil pa še več. Ta knjiga bo izšla enkrat letno jesen, ko bodo že vse prireditve za kulturni vrt končane in vrt dogotovljen, da se bo lahko popisalo vse.

Bili kjerkoli, lahko postanete sodelniki tega kulturnega podjetja, ki je prvi take vrste v Ameriki in ki bo slovel širom sveta. Za vsa pojasnila se obrnite vsaj začasno na spodaj napisanega.

Anton Grdina,
1053 E. 62nd St.
Cleveland, O.

Od podružnice št. 41 SZZ

Devetega maja t. l. smo se namenili, da proslavimo sedemletni obstanek naše podružnice. Sklenile smo na ta dan vzporedno lepo igro, imenovano "Tri sestre." Igra se bo priredila omenjenega dne v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Rd. Zesama igra je vredna, da jo priredite pogledat in obiščete našo prireditev. Poleg tega bomo pa tudi proslavili Materinski dan z deklamacijo materam in še več drugih zanimivosti bo. Nastopil bo tudi Vadenal trio.

Za plesalčje je preskrbljeno, igral bo Kristof orkester. Za lačne in žejne je tudi vse dobro preskrbljeno, ker je obče znano, da so naše članice točne in prijazne s postrežbo. Dobre volje

in razvedrila bo dosti. Vsi, ki si želite lepega veselja in dobre zabave, ste vlnudno vabljeni, da nas ta dan obiščete, ne bo vam žal. Zapišite si, da je ta dan na 9. maja t. l. Pozdravljam vse naročnike tega lista in priporočam podružnico št. 49 za obilen obisk.

Anna Prisel.

Mi mladi vabimo!

Mi mladi od fare sv. Vida, združeni v klubu "Svetovidski oder," bomo ponovili angleško igro "Murdered alive" to sredo 28. aprila ob 8. uri zvečer v dvorani šole sv. Vida. Ko smo jo par tednov nazaj prvi vpriporili, je tako ugajala ljudem, da smo od mnogih strani slišali, da naj jo še enkrat vpriporimo. Marsikateri, ki je bil ob prvi vpriporitvi, bi jo rad še enkrat videl, in mnogi, ki so slišali o njej, jo bodo sedaj prišli pogledat.

Zares je igra jako smešna. Polna je skrivnostnih zapletljiv, nazadnje se pa vse lepo razreši v splošno zadovoljnost. Ta igra, je namreč takozvana "Mystery-comedy." Smeha bo torej dosti. Kakor ga je bilo ob prvi vpriporitvi!

Prosimo vas, slovenske starše, opozorite svoje odrasle sinove in hčere na to našo predstavo, naj jo pridejo pogledat. Veliko lepe zabave bodo dobili. Po igri bo pa še ples. In vse to samo za 35c! Kje bi dobil toliko vsakovrstne zabave za tako mal denar?

Ravno isti igralci, ki igramo pri tej angleški igri, vam vzprijazimo tudi vaše, slovenske igre, da se ob njih spominjate svoje slovenske domovine, svoje mladosti. In še jih bomo! Ni majhen trud za nas, da se naučimo pravilno slovenskih vlog. Pa radi to storimo, zato da vas razveselimo. (Vi boste pa nas razveselili, ako boste priporočili svojim sinovom in hčeram, da naj pridejo pa na našo angleško predstavo!

Pa tudi vi starejši ste nam nad vse dobrodošli. Saj vemo, da večina vas razume toliko angleščine, da boste razumeli igro in imeli užitek od nje. Pridite tudi vi med nas mlade, pa se boste še vi sami pomladili! — Da se torej gotovo vidimo v sredo zvečer v dvorani šole sv. Vida!

Albina Wahčić.

Kdor ve zanje, naj sporoči

Cleveland, O.—Kdor bi vedel za naslove naslednjih, za katere bi radi zvedeli svojci v domovini, naj sporoči. Vsak naj si misli, da bi bil tudi on hvaležen za vsako tako sporočilo, če bi on iskal sorodnika. Torej kar želim sebi, to storimo tudi drugim.

Žena, katere mož se nahaja nekje v Ameriki, se je obrnila na mene za posredovanje, če bi mogel poizvedeti za njenega moža, Johna Rameta. Piše, da že 12 let niso dobili nobenega pisma od njega. Ne vedo, kaj je z njim in kje da se nahaja. Ko sem ji pisal, naj mi sporoči zadnji njegov naslov, mi je odpisala, da je svoj čas bival skupaj z njenim bratom Lojzotom Mehletem v Ely, Minn. V Clevelandu da ima sestro, Heleno Drganc, katere soprog je bil pek. (Mr. Drganc je umrl 22. februarja letos). Mrs. Drganc tudi že več let ni slišala o svojem bratu. Marija Rame prebiva v Veliki Starivasi, P. Grosuplje. Kdor bi kaj vedel o tem možu, naj blagovoljno sporoči njegovi ženi ali pa meni in bom jaz nji pisal.

Šupnik Franc Učakar iz Kolorata, P. Medija-Izlake, pa piše glede Jožefa Suharija, ki je bil rojen 15. aprila 1883 v Gorebnjah št. 5, župnija Sv. Ožbolt, občina Blagovica. Njegova družina biva v Kolovratu št. 30, P. Medija-Izlake. Njegov zadnji naslov je bil: 2801 Superior ave.,

Cleveland, Ohio. To je bilo še leta 1916. Od takrat niso pa ničesar več slišali o njem. Njegova družina bi zelo rada kaj zvedela o njem, če bi mogel kdo kaj sporočiti. Ali pa če je umrl, če bi mogli dobiti mrtvaški list. Torej če kdo kaj ve o tem možu, naj sporoči na gornji župni urad, ali pa podpisano.

Anton Grdina,
1053 E. 62nd St.,
Cleveland, Ohio.

Darovi za štrajkarje

Darovi v pomoč stavke Local 263 UAWA (Dill Mfg. Co.): Mary Mahnič, 3222 Lakeside Ave.; Kunstel's Cafe, 6616 St. Clair Ave.; Pintar Bros., 6706 St. Clair Ave.; Frank Mramor, 6710 St. Clair Ave.; Tieber's Bakery, 7512 St. Clair Ave.; John's Meat Market, 7220 St. Clair Ave.; Jaffe's Cut Rate, 5405 St. Clair Ave.; Kotnik's Cafe, 7513 St. Clair Ave.; Gordon Park Coal Co., 9301 Carr Ave.; Haddad's, 875 E. 79th St.; Kroger's, E. 72d in St. Clair Ave.; A. & P., E. 72d Pl. in St. Clair Ave.; Yale Meat Market, E. 81st St. in St. Clair Ave.; Skully Grocery, 6313 St. Clair Ave.; National Home Bakery, 6413 St. Clair Ave.; Fisher Bros., 1136 E. 71st St.; Community Coal Co.; Ward's Baking Co.; Mike's Barber Shop; Weber's Grocery; Stump's; Krammer's Hardware; Sam's Cigar Store; L. K. Cafe, 6911 St. Clair Ave.; California Fruit & Vegetable Market; American Home, 6117 St. Clair Ave.; Gordon Park Pharmacy, E. 79th St. in St. Clair Ave.

Stavkarji se vsem darovalcem iskreno zahvaljujejo in se priporočajo za podporo še nadalje.

IZ DOMOVINE

Dva tihotapca sta zmrznila v snegu

Že nekaj časa pred veliko nočjo so imeli tihotapci na Notranjskem pripravljeno večjo skupino konj, ki so jih hoteli spraviti v Italijo. Nekaj dni pred prazniki se jim je naposled nudila priložnost in sklenili so spraviti konje neopaženo v Italijo. To se jim je posrečilo. Nato so čakali v Italiji na ugodno priložnost, da se prav tako skrivaj vrnejo v Jugoslavijo.

Pa je začel naletavati sneg, ki se je spremenil na velikonočni ponedeljek v snežni metež. Tihotapci so bili prepričani, da je to najboljša prilika za povratek čez mejo. Zgodaj zjutraj so se odpravili na pot ter jo ubirali skozi sneg v hribe. Bilo jih je deset. Čim više so se tihotapci vzpenjali, tem huje napore so morali premagovati. Sneg jim je segal že do pasu. Očitno zaradi izmučenosti se je skupina desetih tihotapcev ločila v dva

dela. Pet tihotapcev se je tako prišlo že čisto blizu meje. Sneg je segal tam že skoro do rame. Z največjimi naporami so se morali tihotapci boriti za vsak korak, ko so si utirali pot v sneg. Bilo je le še nekaj sto metrov do meje, ko sta se dva izmed petih tihotapcev tako utrudila, da se nista mogla več vleči naprej. Ostali trije so jima nekaj časa pomagali. Ko pa so spoznali, da bi se s tem še trije do onemoglosti izmučili, so sklenili pustiti onemogla tovariša v snegu in se pozneje vrniti ponju. Vsi trije, ki so bili še sposobni za pot, so sklekli s sebe vse, kar so mogli pogrešati. V to obleko so zavili oba onemogla tovariša in ju pustili med drevjem v snegu.

Trije tihotapci so po obupni borbi s snegom prispeli zvečer v Podcerkev. Bili so tako zdelani, da so komaj mogli povedati, kaj se je zgodilo. Ko so domačini izvedeli, da v hribih pod snegom dva moška čakata na rešitev, so se takoj odpravili s konji na pomoč. Reševalci so vso noč neumorno iskali okrog prostora, kjer naj bi tihotapca čakala rešitve. Sneg je bil visok skoro do ram in je zaradi tega pač razumljivo, da je bilo iskanje skrajno naporno. Vso noč so zaman iskali. Šele drugega dne, ko so prispeli na kraj tudi oni trije tihotapci, so našli oba onemogla. Bila pa sta že mrtva. Eden je bil Janez Strie iz Viševke, drugi pa Stanko Žnidaršič iz Podcerkve. Trupli obeh so prenesli na domova.

Kaj se je zgodilo z drugo skupino petih tihotapcev, ob pisanju tega poročila še ni znano. Ta žalostna zgodba bodi ponoven opomin, naj obmejno prebivalstvo opusti tihotapljenje.

Huda nesreča se je dogodila na mostu, ki se vzpenja preko železniške proge pri Jčici. Z avtomobilom trdke "Apetit" so se vozili šofer in dva delavca iz Ljubljane v Kamnik. Cesta se zavije v ostriem loku na most. Pri tem je avtomobil zadel ob ograjo mostu in se zrušil na železniški nasip. Delavec Rotar Jože je bil na mestu mrtev, dočim je bil delavec Franc Rutar težje ranjen.

Čim dalje več tujecev prihaja v Dalmacijo, zlasti pa v Split. Tujci se največ vozijo z jugoslovanskimi ladjami po Sredozemskem morju. "Kraljica Marija" vozi 200 turistov, največ Francozov, "Princesa Olga" pa vozi 150 tujecev, večina Belgijcev. Dopotovalo pa je v Split tudi mnogo Madžarov in Nemcev. Za velikonočne praznike pa so francoski turisti najeli tudi ostali dve ladji "Prestolonaslednik Peter" in "Karadjordje" ter bodo z njima odpuli v Dalmacijo in nato še v Grčijo. Pričakujejo pa tudi poseben vlak iz Madžarske s 700 turisti.

V Ljubljani je umrla gosposdična Angela Rozman.

Na Trojanah je po kratki boleznii umrl Franc Kralj, župan, predsednik gasilske čete, odbornik hranilnice in posojilnice in mlekarske zadrage v St. Gotardu.

V Skofji Loki je umrl Ignacij Plantarič, posestnik.

Če verjamele al' pa ne

Farmer je šel v Cleveland po opravkih. Ko se vrne domov, ga žena precej trdo prime: "No, pa te ni bilo dolgo domov."

"Ja, veš, v salunu sem sedel in premišljal, kaj bi ti kupil za darilo. In končno mi je padla dobra misel v glavo."

"No, saj nisi tako slab možiček. Pa kaj si mi kupil?" vpraša žena vsa vesela.

"Ko sem se spomnil, kaj naj ti kupim, takrat že nisem imel več zadosti denarja."

Kot je znano, so ostrige samo v vodi. Toda na sliki vidite žensko, ki jih obira v drevesu. Ob plini se namreč ostrige primejo vej in tam ostanejo, kar je jako pripravo za nabiralece ostrig.

KRIŽEM PO JUTROVEM

Po namikem tiskarstva K. Maja

"Kje pa tiči?"
 "Ne vem."
 "Ni v sobi?"
 "Ne."
 "Kje pa?"
 "Ne vem."
 "Je odšel?"
 "Da."

"Zakaj pa tega koj ne poveš, budalo! Spravi osla v hlev!"
 Pestrobavni človek je odgovarjal svečano in resnobno, kot da gre za silno važno zadevo. Prijel je osla in vajeti in mislil oditi.

"Počakaj!" ga je ustavila. "Raztovori ga še prej!"
 Modro ji je pokimal in se lotil košar.

"Pojdi z menoj, effendi!" me je povabila.
 Privezal sem vranca h kolu blizu zida in stopil za njo.

Močen duh po maslu in lugu mi je udaril v nos. Na levi sem opazil pripravo, ki je menda služila za peč, ker jazbeci menda niso imeli v hiši. Priprava je bila namreč čisto podobna jazbinu. Na desni so peljala vrata v stanovanje.

In ko sva vstopila, sem stal oko v oko pred živo podobno gospe Jagode, seveda mnogo let mlajše. Prav nič nisem dvomil, znal sem se pred gospodično Jagodo.

Obležena je bila v bolgarsko nošo, lahko in domače. Njen obraz bi imenoval skorajda zanimiv, krasil pa je tudi njo najlepši kras orientalskih žen, debelost, in sicer skoraj v isti izmeri ko mater.

"Ikbala, kaj počenjaš?" jo je vprašala mati.

Stala je pred nekimi skledami, vtikala v nje kazalce obeh rok in jih nosila k ustam.

"Smetano snemam," je odgovorila prostodušno.

"Kam?"
 "V usta."

"Na krožnik bi jo morala davati, ne pa v usta!" jo je narahlo karala.

"Sladka je!"

Ta razlog je bil seveda zelo tehten za njeno "snemanje." Tudi mater je zadovoljil. Stopila je k hčeri, jo potrepkala po licu in nežno dejala:

"Moja sladkosneda ti —!"

Tedaj šele je sladkosneda uprla tudi v mene oči. Zelo začudeno me je gledala.

Mati ji je povedala:

"Tale effendi si bo pri nas počil."

"Zakaj?"

"Utrujen je."

"Naj leže zunaj v travo! Kako moreš brez pajčolana govoriti s tujcem in ga še v sobo pripeljati, ko vendar veš, da nimam pajčolana!"

"O, moj prijatelj in rešenik je!"

"Tvoj rešenik —? Si bila v nevarnosti?"

"V smrtni nevarnosti celo!"

Prijazneje me je gledala hčerka.

"Kako da si se tako naglo vrnila? Ali nisi bila v Golčiku? Kaj se ti je pripetilo?"

"Velika nesreča!"

"O Allah —! Kaka nesreča?"
 "Pozabila sem, da je današnji dan eden izmed mojih petdesetih nesrečnih dni. Da sem se spomnila, bi bila doma ostala. Poslušaj, kaj se mi je pripetilo!"

Kake pol ure sem jezdila čisto mirno svojo pot, ko se hipoma odpre zemlja pred menoj —

"O Allah —!"

"— in iz dima stopi duh —"

"Kak duh?"

"Strašen duh, strah —"

"Allah te obvaruj nesreče! Mnogo strahov je na svetu!"

"Da! Vsekakor, moje dete! Moj osel se je seveda tudi silno prestrašil, zbežal je, kolikor so ga noge nesle. Dobro jezdil, saj veš, pa padla sem in osel je zdirjal po polju."

"Kaka nesreča! In nisi ga več dobila?"

"Pač. Tale effendi je prijezdil mimo, ujel osla in tudi mene pobral ter me spremil domov."

Kje je oče?"
 "V vas je šel."

"Po kaj?"

"Rozine in mandeljne je šel kupovat."

"Ali je povedal, kedaj se vrne?"

"Dejal je, da ne bo dolgo izostal."

"Postrezi tule effendiju! Preobleči se moram. Koj se vrnem."

Oditi je mislila, pa hčerka jo je prišla za rokav.

"Povej mi še prej, kako je bilo s tistim duhom!"

"Nimam časa. Vprašaj effendija! — Vse ti bo povedal."

In zvita Jagoda se je umaknila s pozorišča, prepustila meni težavno nalogo, da izpolnim in dokažem njeno "zgodbu o strahovih."

Sedel sem že koj pri prvih besedah na rogznico ob steni. Mlada Jagoda me je v zadregi pogledovala. Menda ni vedela, ali sme tudi v moji navzočnosti "snemati."

Nekaj časa sva molčala. Pa me je le vprašala:

"Si utrujen effendi?"

"Ne."

"Si lačen?"

"Tudi ne, drago dete."

"Pa žejen si?"

"Vroče je. Ali bi mi dala požirek vode, o hčerka vse ljubkosti?"

Segla je po skledi, iz katere je malo prej "posnemala" sladko smetano, in mi ponudila:

"Tole je kравje mleko. Sveže je, dišalo ti bo. Pij! Ali pa imaš morebiti kozje mleko rajši?"

"Si tisto že tudi posnela?"

"Da."

"Mi le rajši daj vode. Mleko pijem le, če še ni posneto."

Šla je in mi prinesla v lončeni posodi vode. Dišala je prav kakor star tobaci mehur, ali pa kot bi se bil umazan kužek kopal v njej.

"Kje pa si zajela tole vodo?"

sem vprašal v hudih slutnjah.

"Iz neč."

"Nimaš druge vode?"

"Pač. Za hišo je potok."

"Pa mi zajemi vode iz potoka."

"Bi, pa je ne boš pil."

"Zakaj neki ne?"

"Žabe so v potoku, tako velike ko ovčarski pes ali pa kakor jež, če je dobro rejen."

"Studenca ni pri hiši?"

"Je. Pa so kuščarji v njem, tako veliki kakor jegulje."

"O joj! Le rajši ne bom pil vode."

"Effendi, dobrega mošta ti lahko ponudim!"

"Je res dober?"

"Ko sladkor in med."

"Prinesi mi ga, prosim!"

Spet je odšla pa se vrnila z izdobljeno bučo. Ponudila mi jo je.

Pogledal sem in povohal. Neka tekočina je bila v buči, že vnaprej se mi je zdela nevarna. Dišala je po vsem mogočem. Sklenil sem, da bom skrajno previden.

"Iz česa pa je tale mošt narejen?"

"Iz murv, jerebikovih jagod in iz citronovega soka. Z lisicami je začinen in s sirupom poslanjen. Osvežil te bo in okreplil kakor rajski studenec!"

Torej iz murv je bil narejen tisti sumljivi mošt, iz murv, ki imajo že same ogaben okus! In iz jerebikovih jagod, ki služijo kalinom za hrano in drugim pticem! In iz kislega citronovega soka! Pa še "začinen" z gobami in s sirupom!

(Dalje prihodnjé)

Ko po gozdu začne sekira peti

Binkoštni praznik je naš slovenski narod posvetil žitnim poljem, Jurjev dan je praznik vojakov, praznik sv. Jožefa pa je dan slovenskega tesarja. To je že od pamtveka tako bilo in tako je tudi danes ostalo, čeprav sekira slovenskega tesarja danes bolj turobno poje po gozdovih, ki jih svetovni trg ne mara več.

Je to menda prvi spomladanski praznik, ki se mi je najgloblje vtisnil v spomni že iz zlatih otroških let. Mati je takrat že posejala prvo solato po gredah vrtička in prve trate okrog naše hiše so se pojavljale na povabilo sončnih žarkov. Tam zgoraj nekje pod Uršljo goro se je začel oglašati drozeg in prepeval v prebujajočem se zelenju koroških gozdov. "Na polje nas vabi," so zmodrovali kmetje, "v gozd nas kliče," se dejali cimpermáni ter začeli otresati prah z zapetkov. Pomlad je privrskala in vse je je bilo veselo.

Takrat so začeli tudi moj oče zgodaj vstajati in odhajati v gozd, ki se je bohotil v bližini ter stegal svoje veje proti naši hišici. Kako zvesto smo jih otroci gledali, ko so šli v kamro po tesarsko orodje (cevh), ki je tamkaj spalo svoje zimsko spanje. Cimraka, pontaka, žnora, kranje in cepin, to je vse, kar ima slovenski tesar. Pontaka za grobo obsekavanje, cimraka za gladko obrezovanje, žnora za merjenje, kranje za rdečo "cimprsko" barvo, in cepin za vlako, za dviganje brun in hlobov ter včasih tudi za po glavi, kadar je preveč korajže na eni, preveč sitnosti na drugi strani. Sekire so se lepo brusile, dobile so nove topore, cepin se je zaostрил in "kranjc" je dobil novo zalogo rdeče barve, da s bodo "numere" po obrezanih brunih lepše poznale. Mati so privlekli od nekod še stari cekar, ki je cimpermánova vreča, kjer je prostora tudi za grizljaj črne kruha, za kepico tobaka in za steklenico sadjevca, če ga pozimi za pečjo niso vsega popili.

Na praznik sv. Jožefa se tesarji zbero v cerkvi. Saj je njihov dan. Lepo se oblečejo, če morejo, za ta dan, bela srajca se blišči izza oprsnika, v žepu pa cingljajo prihranjeni dinarji, da bo za "ofer okrog oltarja" na čast sv. Jožefu, da bi

blagoslov pri Bogu izprosil. Tako vsaj je nekaj bilo. Danes ni ne "ofra" več, ker ni denarja, a tudi blagoslov se je ločil od naših gozdov. Po opravi so se tesarji po vrsti nastavili pred cerkvijo, da se pomenijo med seboj in malo ogledajo po ljudeh, starih in mladih, ki jih vse leto ne bodo več videli. In malo "zalili" so tudi sv. Jožefa pri Toneju ali pri Križanu, kakor je kdo zmogel, če je bil bolj gosposki ali pa bolj na trdnem.

Takrat še nisem poznal trpljenja in skrivnosti tega gozdnega dela. Bil sem otrok in sem videl le vnanost. Bil sem ponosen na svojega očeta, ki je med njimi stal in sv. Jožefa častil, predno se je napotil v gozd, kjer je moral zaslužiti kaj po strani, da je bilo za študenta, ki je študiral v Celovcu. Ponosen na očeta, ki je takoj po sv. Jožefu rano zjutraj odhajal in nam naročal, naj ženemo krave past in se vračal pozno zvečer domov, ves zgaran in ves utrujen, a vendar vesel goldinarjev, ki mu jih je dajal gozd.

Svojevrvstno, le redkim poznano življenje živi slovenski tesar tam v tistem gozdu. Na ptičke je pozoren, ki se okrog njega nasele, ker slutijo prigrizek, in na studenček, ki nikoli ni daleč od "štanta," da gasi

Joan Fontaine v lepi spomladanski obleki.

žejo in daje hlad pri delu. Sam je v tišini božje narave. Sam med stolmi, na katerih leže hlobo, ki jih obgladuje sekira s svojo čudno, daleč, daleč odmevajočo melodijo. Bolj zamolka pri debelih, bolj vrisčeca pri tankih brunih. Po zvonku sekire pozna tesar, če kmet tam na onem brdu podira debele smreke, ali če obira suhljad. Če padajo stotaki ali suhi kovački. Sam, čisto sam sredi božje narave, ki ji prisluškuje, se z njo razgovarja, se skrega z grmičem, ki mu dela napotje in po boža ravno jelko, predno ji za d smrtni udarec, ali otrebi zemljo okrog smrečice, ki ne more v zrak, "da boš tudi ti enkrat dala kruha lačnim otrokom." Sam, a vendar tudi tako blizu Boga, bliže kot vsi oni, ki zunaj v svetu prebivajo in jih preganja šunder vsakdanjih skrbi. Semkaj sovraštvo ne seže, semkaj tudi grdi strasti ni. Širok križ nad bruni, "Bog in sveti križ," pa že zapoje sekira svojo kitico, ki ji sledi druga, tretja, ne vem koliko, dokler bruno ni vse lepo in gladko in nežno in jo tesar položi na kup, spretno in umetniško, debele in dolge na kraj, male in piškave v sredo, vse lepo rdeče zaznamovane na čelu, kakor vsaka zasluži.

Delo tesarja je naporno. Komaj se pomladno jutro zdeha, joče prebujajo, je že v gozdu, če je prenočil doma, ali se že dviga s trdega ležišča, napravljenega iz smrekovih skorij in listja in mahu, nagrabljenega po tleh, če je ves teden v gozdu. Trdo ležišče, a za utrujenega tesarja je mnogo bolj krepčilno kot pernica bogataša. Ko dan pomežikuje izza obzorja smrekovih vrhov, je tesar že pri brunih. Cvenk, cvenk, poje sekira v mlado jutro in ptički jo slišijo ter pridejo pozdravljati in gledat skozi vejve, če je kaj drobtin kje po tleh. Potem pride zajtrk: Kos polente, ki si jo je skuhal medtem, ko je obrezoval hlobo, kar tam zraven na kupu tresk v lončku, ki ga je obesil na vejo. V razpuščeno slanino jo namaka in studenček mu mesto kave žejo gasi. Tako je zjutraj. Tako je opoldne. Tako je zvečer. Enostaven jedilni list, dolgočasen prav za prav, a zdrav, da se tesarju prsa, širijo in mišice krepke, zdrav tako, da po kosilu s toporom sekire zadrabi po brunih svoj "znak," na katerega mu od daleč odgovarjajo "znaki" drugih samotarjev. Le včasih je v "puču" (majhen sodček)

mesto vode kakšna druga kapljica, ki po grlu vreže, a to je le redko kdaj, ker "ankohol" roko negotovo dela. Po opoldnašnji polenti pa ima naš slovenski tesar starodavno navado, ki gre od očeta do sina, da se za eno ali dve uri vleže med vejve k počitku, ki traja tako dolgo, dokler sončni žarki napadno padajo. Opoldne so naši gozdovi mirni. Tako hoče tesar, ki je po svoje plemenitaš. Le kdor je preveč pohlepen ali preveč potreben, moti opoldnasko zatišje. Ni čudno, če se je gozdni mož, ki ga je vsake kletve strah, izselil iz gozdov tudi zaradi tega, ker mu razni pritpenci, ki pojma nimajo o tesarskih dolžnostih, opoldne miru niso dali. Šel je iz gozdov in vzel s seboj tudi njihov "tek," da danes nobenega teka ni pri denarju, če tudi ves gozd v trato spremeniš.

Ko leze mrak med smrečje, tiho in pritajeno, napravi tudi tesar velik križ nad bruni, se pomudi pri kratki molitvi k sv. Jožefu za verne duše v vičaj, ako sliši večerni zvon od svoje farne cerkve, pospravi kup, shrani orodje v gozdu, v dobri veri, da ga bo križ, ki ga je čezenj napravil, obvaroval pred tatovi. In ga tudi zares. Tesarska tatvina spada med najgršje in je tako osvražena, da smejo ženske takšnemu tatu javno pljunuti v obraz. Včasih vsaj je tako bilo. Danes je menda drugače, ko je druga vera prišla v deželo.

Tako mineva dan za dnevom, do sobote, ko je treba popoldne ob štirih napraviti "fajrant" (delopust) ter se vrniti na svoj pravi dom k staršem, materi, ženi, otrokom, k družini, ki čakajo na goldinarje, da bo za hrano za naslednji teden. Po "basengo" (hrano) je treba v trgovino, obleko zašiti, malo okrog oglov pogledati, se "s to staro pokregati, da človek ne pozabi, da je mož," potem pa je zvečer skupni rožni venec, drugi dan pa nedelja. Oh, nedelja, ko smo po opravi zopet s svojim očetom tam pri čebelnjaku sedeli in gledali dol v dolino na vas in na gozdove Uršlje gore, ki so nam dajali kruh, bratu v Celovcu pa možnost, da je študiral. Te nedelje... Kako kratke so bile in kako hitro so zbežale. Kako kmalu je na Starotrški planini začelo bukovje rumeniti in klicati tesarje nazaj iz gozdov, da jih sneg ne zamede!

Nekdaj, pred svetovno vojno, je slovenski tesar dobro zaslužil. Bil je gospod med delavci. Delal je sicer svojih 14 do 16 ur na dan, a zato je prinesel na koncu tedna tudi 6krat po 3 goldinarje domov. Tri goldinarje. To je pomenilo 300 škatlic vžgalic po krajcarju komad. A pogledajte danes. Če je srečen, da delo dobi in če ves dan hudo gara, bo zaslužil 80 do 100 dinarjev na dan v tesarski sezoni, ki traja od sv. Jožefa do smihelece. Torej komaj za 80 škatlic vžgalic na dan. Pogledajte razliko. Pri kruhu je še večja. Pri slanini še bolj. Da ne govorimo o obleki in kavi, ki so se je dandanašnji dan ženske v svoji zapravljenosti preveč navadile.

Nekdaj so se tesarji zbrali na praznik sv. Jožefa tudi zato, da so jih lesni trgovci odnoso njihovi mešetarji lahko najeli tudi za tuje kraje, za koroške planine med Nemci ali pa tudi za Kranjsko, "čeprav je Kranjec slabše plačal ko Nemec." Sv. Jožef, tesarski sejem! Če so se v tuje kraje najeli, potem jih ni bilo domov do jeseni. Še pisma ni bilo, ker tesarska roka je za pero okorna in "cimraka več kruha daje kot pero in črnilo," kakor pravi pregovor med tesarji.

Moj oče so bili dolga leta najemnik po večjih graščinskih kmetijah. Po dolgih 17 letih so

si s "cimrako" zares prislužili toliko, da so si kupili lastno zemljo, v katero so po tolikem trpljenju s ponosom prvi zasadiли svoj kmetijski plug. Zato tesarski poklic toliko spoštujejo in zato tudi je praznik sv. Jožefa tako v časteh pri nas.

Danes so za tesarja hudi časi. Gozd v denar ne gre. Porazgubili so se v drugih poklicih ali pa so šli na turobne ceste brezposelnih vandravcev. Gozd je neusmiljen. A vendar bodo oni, ki so še tesarji ostali, še bolj goreče prosili sv. Jožefa, naj varuje gozd in tiste, ki ga ljubijo. Sreča!

DNEVNE VESTI

Gorski lovec, 46 dni na postu, umira

Stooping, Oak, Tenn., 26. aprila. Jackson Whitlow, 45 let star, znani gorski lovec, se posti že 46. dan in je začel sedaj polagoma umirati. Whitlow je namram prijateljem izjavil, da mu je Bog zapovedal post, in kadar mu bo Bog zopet dovolil jesti, da bo jedel. Toda nemogoče je, da bi Whitlow živel še par dni, ker je preslab. "Kakor je božja volja," se je izjavil sinoci Whitlow v svoji hribovski koči.

Oblasti aretirale mater dveh mladoletnih nevest

Perry, Okla., 27. aprila. Oblasti so tukaj aretirale Mrs. Mary West, ki je dovolila, da sta se njeni hčeri pretekali teden poročili. Ena hči, Apal, stara 12 let, je poročila nekega 38 let starega moškega, druga pa, Jewellyn, se je poročila s 37 let starim moškim. Jewellyn je stara 14 let. Postava države Oklahoma ne dovoljuje poroke deklet, ki niso stare še 15 let. Aretirana sta bila tudi oba "ženina," ker sta baje krivo prisegla glede starosti svojih "nevest." Mati obeh deklic je bila aretirana, ker je dovolila poroko mladoletnih hčerk.

MALI OGLASI

Delo išče

ženska, da bi prala na domu. Zglasite se na 2407 Hamilton Ave. (98)

Starjša ženska

dobi delo v restavrantu. Vprašajte pri Bill's Lunch, 713 E. 152nd St.

Intelligentno dekle

dobi delo za hišno gospodinjno na domu zdravnika. Ni treba prati ali kuhati. Dobra plača. Pokličite FAirmount 7578. (100)

Grand peč

naprodaj. Jako dobra peč, katero dobite lahko po nizki ceni. Vprašajte na 1250 E. 144th St., tretje nadstropje, zadaj. (100)

Hrvatska žena

stara 22 let, ki ima hčerko 3 leta staro, želi dobiti delo za gospodinjstvo tekom dneva ali pa da bi stanovala v hiši. Vprašajte na 982 E. 67th St. (100)

Hiša naprodaj

za dve družini. 5 sob spodaj, 4 zgorej, kopalnice povsod. — Cena je samo \$3600.00. Vprašajte na 1126 E. 72nd St., blizu Donald Ave. (99)

Med 6 izvrstnimi pivi se luči tudi

IMPORTIRANO PIVO IZ NEMCIJE

EMERY'S MOTOR BAR

961 ADDISON ROAD Is Everybody Happy?

J. O. CURWOOD:

Lov na ženo

ROMAN

"Ako nama ostane samo še pet in štirideset minut, tedaj ne bova nič več lagala drug drugemu," je nadaljevala s tihim, čisto tihim glasom. "Vem, zakaj ste to storili, John Aldous. Bilo je zame. Zelo veliko ste storili zame v teh dveh dneh — v tem času, ki zadošča, da se človek rodi, da živi in da umre. Nočem, da bi ravnali v teh poslednjih minutah tako, kakor vem, da ne more biti resnica. Vi veste — in jaz vem. Žici sta bili napepljani k skali, kjer je baterija. Nikakega upanja ni. Ob štirih — oba veva, kaj bo. A jaz — se ne bojim."

Slišala ga je, kako se davi z besedo. Čez trenutek je rekel: "Še nekaj svetiljk je tu, Jana. Videl sem jih, ko sem iskal šal. Prižgem jih." In res je našel ob skalni steni še dve svetiljki. Prižgal ju je s svečo, ki je že dogorevala. "To je bolj prijetno," je dejala ona.

Ko se je obrnil k njej, je stala v svitu svetiljk vsa vitka in ravna in krasna kakor angel. Njene ustnice so bile blede, poslednja kapljica krvi ji je bila izginila iz lic; in vendar je bilo v tem, kako je držala glavo, v resnobni nežnosti njenih ust in v sijaju njenih oči nekaj zamaknjeno vznemirjenega. In kakor je stala pred njim, tako je počasi iztegnila roke, z obličjem drhtečim v prekrasni muški.

"John — John Aldous!" "Jana! Ti moj edini bog — Jana!"

Omahnila je, ko je priskočil k njej, a vendar se je smehljala — smehljaje se z novo, prelestno milobo, je iztegnila lakti proti njemu — in zašepetala, zahtela tiše od tišine same: "John — John, ako zdaj hočete — zdaj mi smete reči, da so moji lasje lepi!"

Tako govoreč se je stisnila v njegovo naročje. Njeno toplo, drago telo se je tesno privilo k njemu, njen obraz se je dvignil k njegovim očem, njene nežne roke so mu božale lice in njene ustnice so neprestano, vedno iznova izgovarjale njegovo ime, med tem ko je iz globine njegove duše mogočno strujal silni tok velike ljubezni. Držal jo je, pozabljaše vso sedanost, pozabljaše celo

smrt; poljubljal je njena voljna usta, njene lase in njene oči — zavedaje se edino tega, da je v uri smrti našel življenje, da mu njena roka boža obraz in se igra z njegovimi lasmi, da njen glas neprestano vzhleva in šepetaje njegovo ime in da ga ima rada. Izvila se mu je iz naročja. In zdaj je bila res očarujoča. Zakaj ljubezen je zmogovito sijala nad obupom smrti in zarja ljubezni ji je obilavala obraz; sama blaženost je zrla iz njenih oči.

In ko sta stala tako drug drugemu nasproti, se je oglašilo — skoro kakor klenkanje zvona — mehko, tiho cinkanje zvonila Aldousove repetirne ure.

Ta zvok ga je presnuil kakor strel. Slehera mišica mu je otrpnila kakor jeklo; krčevito si je uprl razprskane roke v strani.

"Jana — Jana, to ni mogoče!" je vzkliknil hripavo ter jo iznova stisnil k sebi, med tem ko je njeno obličje bledele v svitu leščerbe. "Zivel sem za vas — vsa ta leta ste se mi bližali, prihajali, šli proti meni — in zdaj, ko ste moji — moji — ne, to ni mogoče! Tega ne sme biti!"

Izpustil jo je in vnovič dvignil svetiljko. Korak za korakom je ogledoval zasuti rov. Bil je cel — brez najmanjše špranje ali razpoke, skozi katero bi bil mogel prodreti njegov glas ali pok njegove pištole v vnanji svet. Niti poizkusil ni, da bi klical na pomoč. Vedel je, da bi bilo brezupno in da bi njegov glas preveč turbošno odmeval v tej skalni grobnici. Mogoče bi bilo samo to, da bi imela votlina še kak drug izhod ... S svetiljko v roki je pregledal skalne stene. Nikjer ni našel ničesar. Vrnil se je k Jani. Stala je tam, kjer jo je bil ostavil. In ko ji je pogledal v obraz, mu je mahoma odnehala vsa tesnoba; postavil je svetiljko na tla in je stopil k njej.

"Jana," je šepnil, stiskaje obe njeni roki na svoje prsi, "ali vas res ni strah?"

"Ne, ni me strah."

"In vendar veste —"

"Ali me ljubite, Jana?"

"Tako, kakor se mi ni nikoli sanjalo, da bi mogla ljubiti moža, John Aldous," je zašepetala.

"In vendar se poznavata samo dva dni —"

"A jaz sem ljubila od vekov," so milo odgovorila njena usta.

"Ali bi hoteli biti moja žena?"

"Da."

"Jutri?"

"Če bi me hoteli, John."

"Hvala Bogu," je šepetal v njene lase. "In — ali bi hoteli biti moja brez pridržka, Jana, z vsem zaupanjem in vso vero vame — biti moja s telesom in srcem in dušo?"

"Hotela bi — neomejeno."

"Hvala Bogu," je vzkliknil iznova.

Privzdignil ji je obraz in se je globoko zagledal v njene oči. Velikost njene ljubezni je bila v njih in njene ustnice so drhtele, ko jih je rahlo dvignila k njemu, da bi jih poljubil.

"Oh, bila sem srečna — tako srečna," je šepetala, polagaje mu roke na obraz. "Videla sem, John, da me imate radi! Tako težko sem se borila, da bi se obrzvala in vam ne bi pokazala, kako srečno me dela ta zavest. Tukaj pa sem se bala, da mi ne poveste — preden se zgodi ... O, John — John —"

Nagnila se je nazaj; njene bele roke so se kakor dve brzi senci gibale po njenih laseh. In zdajci so se razlili po njej v vsej svoji krasoti in, so jo ogrnili od glave do bokov. Ona pa jih je zajela z rokami in mu je vrgla njih iskreno se poplavo na obraz, tako da mu je glava z rameni vred utonila v njihovi plapolajoči gloriji in njihovem sladkem dehtanju.

Objel jo je še tesneje. Skozi vlažno valovje njenih pramenov je pritisnil usta na njene ustnice; oba sta prestala dihati. In na ušesa, ki so slišala skozi ta bajni zastor, jima je udarjal tik-tik ure v njegovem žepu.

"Jana," je šepnil. "Kaj je, John?" "Ne bojite se smrti?" "Ne, John, ne, če me boste držali tako kakor zdajle."

Se vedno ji je stiskal roke. Blažen smehljaj se je razlil po njegovih ustnicah.

"Baš zdajle ste krasni," je dejala ona. "Oh, moj John, takšnega bi vas hotela imeti zmerom — zmerom!"

Spet sta se vzravnila v negotovem soju svetiljk.

"Koliko je ura?" je vprašala Jana.

Izvelel je uro. Kri mu je zastala, ko sta pogledala nanno.

"Dvanajst minut," je zamrmala; v njenem glasu ni bilo

čuti niti najmanjšega drhtljava strahu. "Dajva, sediva, John — vi na ta sodec, jaz pa na tla, k vašim nogam — takole."

Sedel je na sodec in Jana se je privila k njegovim kolenom, stiskaje svoje roke med njegove.

"Mislim, John," je rekla tiho, "da bi bila velikokrat sedela tako kakor zdajle — vi in jaz — na večer."

Nekaj ga je stisnilo za grlo, da ni mogel odgovoriti.

"Oh, kolikokrat bi bila prišla in bi se bila stisnila k vašim nogam, kakor zdajle."

"Da, da, ti ljubljeno moje!"

"In ti bi mi vselej ponavljala, kako lepi so moji lasje — vselej. Nikoli ne bi pozabil te, John — ali bi se kdaj naveščal, kaj?"

"Ne, ne — nikoli ne!"

Njegove roke so jo objemale. Potegnil jo je bliže k sebi.

"In blaženo bi bila živela drug z drugim, John — pisala bi, iskala bi prigod in — in —"

Čutil je njeno drhtenje in

utrip njenih žil. Njen objem je postal tesnejši.

In spet sta začela skozi valove njenih las tik-tik-tik njegove ure.

Čutil je, kako mu sega v žep. Še trenutek in je držala uro v roki, tako da ji je padala luč svetiljke na številnik.

"Čez tri minute bo štiri, John."

Ura ji je zdrknila izmed prstov. Vzpela se je, tako da ga je držala z rokami okoli vratu. Njiju obraza sta se dotikala.

"Dragi John, ali me ljubiš?"

"Neizmerno srečnejši sem pred obličjem smrti, nego sem bil kdaj poprej," je zašepetala. "Jana, srcece zlato, ne razstaneva se. Odsla bova — skupaj. Vso večnost mora biti tako, kakor je zdajle — vi in jaz skupaj. Pravljica moja ovijte me s svojimi lasmi — tesno me ovijte!"

"Tako — in tako — in tako — John! Privezala sem se k vam, pokopani ste v mojih laseh! Poljubite me, John!"

In nato je vstala divja, strašna groza velike zapuščeniosti in ga je objela vsega. Ja-

nin glas je zamrl v šepetajoče sopenje. Ustnice, ki jih je poljubljal, mu niso več vračale poljubov in njeno telo mu je težko, težko počivalo v naročju. V svoji zapuščeniosti je bil vendarle hvaležen Bogu, da jo je v teh poslednjih trenutkih obdaroval s pozabo. Ob obrazom pritisnjenim k njenemu obrazu je čakal. Zavedal se je, da ne gre več za minuto, ampak za sekundo — in v teh sekundah je molil, dokler mu ni skozi vlažno gmoto njenih las z jasnostjo mrtvaškega zvonca zazvenel glas male ploščice v njegovi uri, ki je bila štiri!

Tuji svetovi bi bili mogli razpasti v prah, zgodovina kraljestev in držav bi se bila utegnila začeti in končati v pokolenja ljudi prehodi pot od zibelke do groba v teh prvih, kakor stoletja dolgih sekundah, ko je Aldous zadrževal dihanje in čakal, da se izpolni napoved ure, ki je ležala na tleh votline. Ni se zavedal, kako dolgo je čakal, niti ni mogel presoditi, kako dolgo je stiskal Jano na svoje prsi. Sekunde, minute — in spet mi-

nute — in minute se in še — in njegovi možgani so žareli v rdeči vročini in v gluhem trepetu blaznosti. Toda ura je tikala. Tikala, tikala, tikala! Tikla je kakor kladivo.

Izprva je čul njen glas, kakor je zvenel skozi Janine lase, Toda zdaj ni več prihajal skozi lase. Zdaj se je oglašalo nad njim in okoli njega — ne več tikanje, ampak razbijanje, neprestano, zvenetajoč butanje silnih udarcev. Postajalo je čedalje bolj razločno; zrak se je stresal od njega. Aldous je vzdignil glavo. Z očmi blaznila je gledal okoli sebe — in prisluškoval. Njegove roke so izpuštile Jano; brez moči, kakor mrtva je zdrknila na tla. Drevenel je in gledal — in buh! buh! buh! — stokrat silneje od tikanja ure — mu je butalo v možgane. Ali se mu je bilo zmešalo?

(Dalje pihodnjič)

Pridobivajte

S. D. Zvezo

člane za

KUPITE SEDAJ

graduirske ali birmanske obleke, predno se cene spremenijo.

TEMNE ALI SVETLE OBLEKE, NAJMODERNEJŠE, ZE NAREJENE

\$15.50 in \$17.75

Kupite vašemu dečku po meri narejeno obleko kot graduirsko darilo. Naj si vzorec sam izbere.

PO MERI NAREJENE OBLEKE IN POVRŠNIKI \$19.75 in \$22.50

MILL END HLACE, po meri, \$3.50

Brazis Bros. Clothes

TRI TRGOVINE

6905-07 SUPERIOR AVE.

6022 BROADWAY, blizu Cleveland Worsted Co.

404 E. 156th ST., blizu Waterloo Rd., A. Kasteric, Mgr.

Prva, najstarejša, največja in najbogatejša slovenska katoliška podporna organizacija v Združenih

Državah Ameriških, je:

Kranjsko-Slovenska Katoliška Jednota

Ustanovljena 2. aprila 1894, inkorporirana 12. januarja 1898 v državi Illinois, s sedežem v mestu Joliet, Illinois.

POSUJE 2E 44. LETO

Glavni urad v lastnem domu: 1004 No. Chicago Street, Joliet, Illinois.

SKUPNO PREMOŽENJE ZNAŠA NAD \$3,750,000

SOLVENTNOST K. S. K. JEDNOTE ZNAŠA NAD 100%.

K. S. K. Jednota ima okrog 35,000 članov in članic v odraslem in mladinskem oddelku.

SKUPNO ŠTEVILO KRAJEVNIH DRUŠTEV 186.

V Clevelandu, Ohio je 16 naših krajevnih društev.

Skupnih podpor je K. S. K. Jednota izplačala tekom svojega 42.letnega obstanka nad \$3,900,000.00.

GESLO K. S. K. JEDNOTE JE: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD!"

Če se hočeš zavarovati pri dobri, poštenu in solventni podporni organizaciji, zavaruj se pri Kranjsko-Slovenski Katoliški Jednoti, kjer se lahko zavaruješ za smrtnino, razne poškodbe, operacije, proti bolezni in onemoglosti.

K. S. K. Jednota sprejema v svojo sredo člane in članice od 16. do 55. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta. Zavaruješ se lahko za \$250; \$500; \$1000; \$1500 in \$2000 posmrtnine.

V Mladinskem Oddelku K. S. K. J. se otroci lahko zavarujejo v razredu "A" ali "B." Mesečni prispevek v mladinski oddelki je zelo nizek, samo 15c za razred "A" in 30c za razred "B" in ostane stalen, dasi zavarovalnina z vsakim dnem narašča. V slučaju smrti otroka zavarovanega v razredu "A" se plača do \$450.00 in zavarovanega v razredu "B" se plača do \$1000.00 posmrtnine.

BOLNIŠKA PODPORA:

Zavaruješ se lahko za \$2.00; \$1.00 in 50c na dan ali \$5.00 na teden. Asesment primerno: nizek.

K. S. K. Jednota nudi članstvu štiri najmoderneje vrste zavarovanja.

Člani in članice nad 60 let stari lahko prejmejo pripadajočo jim rezervno izplačano v gotovini.

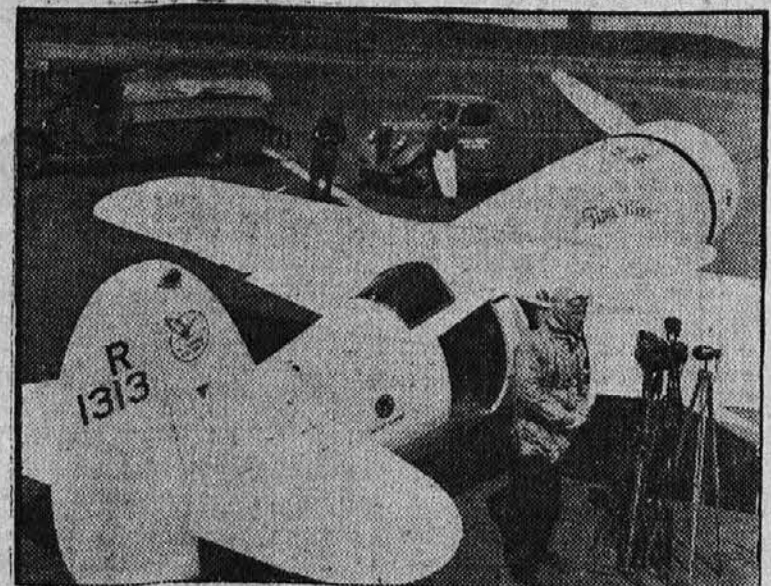
Nad 70 let stari člani in članice so prosti vseh nadaljnjih asesmentov.

Jednota ima svoj lasten list "Glasilo K. S. K. Jednote," ki izhaja enkrat na teden v slovenskem in angleškem jeziku in katerega dobiva vsak član in članica.

Vsak Slovenec in Slovenka bi moral(a) biti zavarovan(a) pri K. S. K. Jednoti, kot pravi materi vdov in sirot. Če se nisi član ali članica te mogočne in bogate podporne organizacije, potrdi se in pristopi takoj.

V vsaki slovenski naselbini v Združenih državah bi moralo biti društvo, spadajoče h K. S. K. Jednoti. Kjerkoli še nimate društva, spadajočega k tej solventni katoliški podporni organizaciji, ustanovite ga; treba je le osem oseb v starosti od 16. do 55. leta. — Za nadaljna pojasnila in navodila pišite na glavnega tajnika: JOSIP ZALAR, 1004 No. Chicago, Street, Joliet, Illinois

Iz Colorado bodo napeljali vodo za namakanje prav v Californijo. Tukaj vidite gradnjo kanala, severno od Yuma, Ariz., kjer so morali prekopati kar celo goro. Kanal bo daljal vode 15,000 kubičnih čevljev na sekundo.

Frank Hawks je izdelal letalo, ki bo menda najhitrejša na svetu. Iz Washingtona, D. C. je priletel v New York v 48 minutah. S tem letalom upa doseči 375 milj na uro, kar se pravi že precej stopi.

